

Något om besökandet av sammankomster

Svar till en ung broder, i ovisshet med avseende på nyttan av täta sammankomster, fruktande å ena sidan för köttslighet, å den andra att undandraga sig någon andlig välsignelse.

Det var glädjande, vad som meddelades mig i brevet av den 21 dennes. Herren vare lov evinnerligen, både att han givit eder detta trons ljus och fäste och även uppväckt flera unga själar vid till livet i Kristus!

Men jag måste skynda till den egentliga frågan. Jag tror, att vi icke kunna komma längre än just till denna punkt, att fröjdas med bävande, att använda livande nådemedel, men med fruktan för fienden. Jag tror icke, att vi för denna fruktan böra avstå från själva nådemedlets bruk. Att ofta samlas, bedja, sjunga och betrakta Guds ord är ju ett, särdeles för unga kristna, behöfligt medel, till att nära och föröka tron, kärleken och den andliga upplysningen. Vi få ju fortfara därmed, så långt det står tillsammans med den jordiska kallelsens trogna skötsel och god ordning, men bedja Gud samt varna och förmana och åter först och sist bedja, att den gode herden bevarar varje lamm och får för den alltid och allestädes oss sökande ulven.

Jag förmodar, att de unga vännerna även enskilt betrakta ordet och bedja. Skulle de tätare sammankomsterna avleda från det enskilda bruket av Guds ord och bönen; då vore det visst en stor förlust; ty omsider beror det andliga livet mest av den enskilda bönen och betraktelsen.

De gemensamma bönestunderna kunna vi genom omständigheter förlora, men Gud och ordet få vi dock aldrig umbära. Hälsa bröderna! Herren vare med eder, bevare och behålle eder och oss alla till evinnerligt liv! Önskar hjärtligt eder broder.

C-O Rosenius 1863

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com